

30 Νοεμβρίου 2022

Άγιος Βενέδικτος, Δώσε μου πίσω το παιδί μου, έλα κι ανάστησέ το...

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Άγιος Βενέδικτος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποια μέρα είχε βγει έξω μαζί με τους αδελφούς για εργασίες στον αγρό. Τότε ήρθε στο μοναστήρι και ζήτησε τον πατέρα Βενέδικτο ένας χωρικός, κουβαλώντας στις αγκάλες του το σώμα του νεκρού γιου του και συγκαιόμενος ολόκληρος από τον θρήνο για τη στέρηση αυτή.

Όταν του είπαν πως ο πατήρ απασχολείται στον αγρό μαζί με τους αδελφούς, αμέσως παράτησε το σώμα του πεθαμένου γιου μπροστά στην πύλη της μονής και, θολωμένος από την πολλή θλίψη, γρήγορα έφυγε τροχάδην προς εξεύρεσιν του ευσεβούς πατρός.

Την ίδια ώρα ο άνθρωπος του Θεού επέστρεψε ήδη με τους αδελφούς από το έργο του αγρού.

Μόλις τον αντίκρισε ο χαροκαμένος χωρικός, άρχισε να κραυγάζει:

- Δώσε μου πίσω το παιδί μου, δώσε μου πίσω το παιδί μου.

Σε αυτή τη φωνή ο άνθρωπος του θεού κοντοστάθηκε, λέγοντας:

- Μήπως εγώ σου πήρα το παιδί σου;

Εκείνος απάντησε:

- Πέθανε. Έλα κι ανάστησέ τον.

Αυτό μόλις το άκουσε ο δούλος του θεού, στενοχωρήθηκε πολύ και είπε:

- Φύγετε, αδελφοί, φύγετε. Αυτά δεν είναι δικά μας, αλλά των αγίων αποστόλων. Γιατί θέλετε να φορτώσετε σ' εμάς φορτία, που δεν μπορούμε να σηκώσουμε;

Όμως κι εκείνον τον ανάγκαζε ο υπερβολικός πόνος κι επέμενε στο αίτημά του, δίνοντας όρκο ότι δεν έφευγε αν δεν ανάστανε αυτός τον γιο του.

Τότε πια τον ρωτάει ο δούλος του Θεού:

-Πού είναι;

Εκείνος απάντησε:

- Να, το σώμα του κείται στην πύλη του μοναστηριού.

Σαν κατέφθασε εκεί ο άνθρωπος του θεού μαζί με αδελφούς, έκαμψε τα γόνατά του και προσέπεσε πάνω από το σωματάκι του παιδιού.

Σηκώθηκε πάλι όρθιος και ύψωσε τις παλάμες στον ουρανό, λέγοντας:

«Κύριε, μην παρατηρήσεις τα ανομήματά μου, αλλά την πίστη αυτού του ανθρώπου, ο οποίος παρακαλεί να αναστηθεί ο γιος του, και δώσε πίσω σ' αυτό το σωματάκι, την ψυχή που εσύ αφείρεςες».

Δεν είχε καλά-καλά ολοκληρώσει τα λόγια της προσευχής και το σωματάκι του παιδιού άρχισε να τρεμουλιάζει, καθώς ξαναγύριζε η ψυχή, έτσι ώστε να καταστεί ορατό στα μάτια όλων των παρευρισκομένων πως έτρεμε με σπασμούς από μια παράδοξη δόνηση.

Αμέσως του κράτησε το χέρι και το έδωσε σώο και αβλαβές στον πατέρα του.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος, «Βίοι αγνώστων ασκητών», έκδοση Ιεράς Καλύβης αγίων Αποστόλων - «Πατριάρχου». Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις, Ιερομονάχου Ιωάννου.

<https://bit.ly/3AVAgVI>